

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/249/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217217229
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Terézia Mecelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2217217229.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Terézie Mecelovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Gabriely Briškovej, v právnej veci žalobkyne: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpenej: TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: Y. P., nar. XX. M. XXXX, bytom J. V. XXX/XX, Z., o zaplatenie 1.193,38 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 5. júna 2018 č. k. 5Csp/271/2017-75, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti vo veci samej a v časti náhrady trov konania **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.193,38 eur spolu s úrokom 25,50 % zo sumy 1.193,38 eur od 16.1.2013 do 19.2.2015 a s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.193,38 eur od 1.9.2017 do zaplatenia, v mesačných splátkach po 30 eur vždy do 25. dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že nezaplatením jednej splátky sa stáva zročným celý dlh. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Právne svoje rozhodnutie vo veci samej odôvodnil ustanovením § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 5, 9, § 54 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „Občiansky zákonník“ alebo len „O. z.“), § 2 písm. a/ až d/, § 9 ods. 1 a 2, § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ZoSÚ), § 3, § 10 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania.

Vecne zdôvodnil uzavretou zmluvou o úvere dňa 16.7.2012 medzi pôvodnou žalobkyňou (Poštová banka, a. s.) a žalovanou, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 1.500 eur, ktorý sa zaviazala splácať mesačnými splátkami vo výške 83,62 eur. Z dôvodu neplatenia splátok riadne a včas právna predchodkyňa žalobkyne oznámila žalovanej, že jej dlh sa stáva predčasne splatným dňom 19.2.2015 v celom rozsahu (žalovaná písomnosť prevzala 18.3.2015). Predmetná zmluva bola súdom prvej inštancie kvalifikovaná ako spotrebiteľská zmluva (§ 52 a nasl. O. z.). Jednalo sa súčasne o spotrebiteľský úver podľa ZoSÚ, pričom súd prvej inštancie dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti, preto nárok žalobkyne v časti istiny 1.193,38 eur považoval za dôvodný a žalobkyni priznal túto sumu spolu s úrokom 25,50 % zo sumy 1.193,38 eur od 16.1.2013 do 19.2.2015 (do zosplatenia). Z dôvodu omeškania žalovanej s plnením dlhu, bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť aj úroky z omeškania, ktorých výška je stanovená vykonávacím predpisom a to o 5 percentuálnych bodov viac ako

základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platnej ku dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Pokiaľ išlo o uplatnený zmluvný úrok vo výške 25,50 % ročne, ktorého sa žalobkyňa domáhala aj po zosplatnení úveru, súd prvej inštancie dospel k záveru, že v tejto časti nárok žalobkyne nie je dôvodný a preto žalobu ako neopodstatnenú v tejto časti zamietol. Súd prvej inštancie uviedol, že veriteľ má nárok na úroky ako zmluvnú odplatu za užívanie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o úvere za čas, počas ktorého dlžník užíva peňažné prostriedky v súlade so zmluvou. V momente, kedy užívanie peňažných prostriedkov zo strany dlžníka je v rozpore so zmluvou (lebo ich nevrátil v lehote splatnosti, či už dohodnutej v zmluve alebo v dôsledku predčasného zosplatnenia), ide o omeškanie upravené osobitnými predpismi, na ktoré sa viažu iné (zákonné) nároky a tieto možno zmluvne upraviť (modifikovať) len v tom rozsahu, v akom to zákon pripúšťa. Opačný výklad by viedol k neprimeranému a nedôvodnému zvýhodneniu veriteľov poskytujúcich peňažné prostriedky na základe zmluvy o úvere. Veriteľovi by sa týmto umožnilo žiadať za dobu omeškania popri úrokoch z omeškania aj zmluvné úroky. Žalobkyňi tak patrí úrok len za obdobie do konečnej splatnosti, t. j. do 19.2.2015. Na podporu svojho názoru poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 13.12.2017 sp. zn.10Co/409/2016. Ustanovením § 232 ods. 2 až 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd prvej inštancie odôvodnil povolenie splátok žalovanej na zaplatenie dlhu, pod hrozbou straty výhody splátok, s poukazom na majetkové pomery žalovanej a výšku priznanej sumy. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania odôvodnil právne ust. § 255 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), vecne úspechom žalobkyne v plnom rozsahu.

2. Proti tomuto rozsudku v zamietajúcej časti podala včas odvolanie žalobkyňa s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Alternatívne navrhla žalobkyňa v napadnutej časti zmeniť rozsudok prvej inštancie tak, že žalobe bude vyhovie aj v zamietnutej časti. Odvolanie odôvodnila ust. § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP. Žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky (ďalej len „NS ČR“) sp. zn. 29Cdp 2906/2000, v zmysle ktorého povinnosť dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky odstúpením od zmluvy nezaniká. Ústavný súd Slovenskej republiky vykladá pojem zosplatnenia zánikom pôvodného záväzku, na ktoré miesto nastupuje záväzok úplne nový. Zákon neupravuje, že zosplatnenie úveru spôsobuje zmenu vo všetkých zmluvných podmienkach. Stratou výhody splátok je stav, kedy v dôsledku delikvencie dlžníka v zmysle omeškania s plnením niektorej splátky a následnej legitímnej žiadosti veriteľa, nastane splatnosť celej neuspokojenej časti pohľadávky naraz. Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru je možné označiť aj pojmom strata výhody splátok. Podľa rozhodnutia NS ČR sp. zn. 33Cdo 399/2005 môžu účastníci dohody meniť vzájomné práva a povinnosti. Ak z dohody nevyplýva nepochybne, že dohodnutím nového záväzku má doterajší záväzok zaniknúť, vzniká nový záväzok vedľa doterajšieho záväzku, ak sú pre jeho vznik splnené zákonom požadované náležitosti. Táto zmena v obsahu záväzku dohodou strán sa nazýva kumulatívna novácia. Na rozdiel od privatívnej novácie podľa § 570 O. z., pri ktorej doterajší záväzok zaniká a je nahradený novým, pri kumulatívnej novácii sa jedná o zmenu za trvania existujúceho právneho vzťahu, spočívajúceho v zániku určitých doterajších vzájomných práv a povinností a v ich nahradení novo dohodnutými. Nová dohoda o termíne splatnosti znamená síce zánik povinnosti dlžníka splniť dlh tak, ako bolo pôvodne dohodnuté, nie však zánik jeho povinnosti plniť. Na podporu svojej argumentácie žalobkyňa označila rozhodnutie Krajského súdu Žilina sp. zn. 13Cokr 15/2015. Vyhlásením predčasnej splatnosti úveru neznamena, že veriteľ mení záväzok dlžníka v ostatných jeho právach a povinnostiach. Súdom prezentovaná koncepcia veriteľa stavia do nevýhodného postavenia v porovnaní s dlžníkom. Veriteľ nemá k dispozícii vlastné finančné prostriedky z úveru a ani za toto obmedzenie nemôže poberať dohodnutý zákonný úrok. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“) zmluvou o úvere sa dlžník zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Obdobne v ustanovení § 2 písm. d/ ZoSÚ sa spotrebiteľ zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. V posudzovanej veci žalovaná zostáva dlžná, preto je správny záver, že jej záväzok doposiaľ nezanikol. Až splnením záväzku zaniká akcesorický vzťah. Podľa § 503 ods. 3 ObZ veriteľ má nárok na úroky z úveru až do času riadnej úhrady poskytnutého úveru. Veriteľ zosplatnením úveru získava právo disponovať celou sumou požičaných peňazí, avšak tým neodpadá jeho obmedzenie práva na dispozíciu s istinou úveru. Výklad, ktorý odbreňuje dlžníka od platenia zmluvného úroku by bol až absurdný, keďže privedením stavu predčasného zosplatnenia úveru, by postavenie dlžníka zvýhodnilo v porovnaní s jeho postavením, ak by povinnosti neporušil. V prípade nepoctivého dlžníka by ten mohol bezprostredne po čerpaní úveru pristúpiť k neplateniu dohodnutých splátok, čím by spôsobil predčasnú splatnosť úveru a vyhol by sa plateniu dohodnutých úrokov. Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru sa týka len istiny úveru. Zmluvný úrok je odplatom za poskytnutie finančných prostriedkov. Pred

vyhlásením predčasného splatenia úveru je možné požadovať tak zmluvný úrok, ako i úrok z omeškania, preto nie je zjavné, prečo po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru by to nebolo možné. Žalobkyňa poukázala na rozhodnutia NS ČR sp. zn. 32Cdo 3830/2014, 31Cdo 2851/1999, 32Cdo 2782/1999, 29Cdo 2606/2000, 33Cdo 113/2008, v ktorých sa nárok na zmluvný úrok po zosplatnení úveru veriteľom priznáva. Štátnym orgánom zákony upravujúce ich postavenie a právomoc neumožňujú, aby samostatne rozhodovali o konaní nad rámec zákona. Žalobkyňa označila i rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co/1/2018, 17Co/122/2017. Dohodnuté úroky a úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky, majú však iný právny dôvod a veriteľ ich môže požadovať vedľa seba.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadřila.

4. Odvolací súd podľa § 34 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

5. Odvolací súd uznesením z 29.1.2020 sp. zn. 10Co/249/2018 pripustil zmenu strany sporu tak, že namiesto žalobkyne obchodnej spoločnosti Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890, vstúpila obchodná spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803.

6. Súd prvej inštancie správne kvalifikoval právny vzťah založený zmluvou medzi právnou predchodkyňou žalobkyne a žalovanou ako spotrebiteľskú zmluvu, keďže táto spĺňala definičné znaky takejto zmluvy, ako aj definičné znaky subjektov spotrebiteľskej zmluvy.

7. V preskúmvanej veci založil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie na právnom názore, podľa ktorého zmluva uzavretá medzi právnou predchodkyňou žalobkyne a žalovanou spĺňa všetky náležitosti v zmysle ZoSÚ (§ 9 ods. 2), žalobe preto vyhovel a zamietol ju v časti, týkajúcej sa úroku po zosplatnení s odôvodnením, že žalobkyňa má nárok na úrok len za obdobie do konečnej splatnosti, pretože opačný výklad by viedol k neprimeranému a nedôvodnému zvýšeniu veriteľov.

8. Veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť už iba úroky z omeškania (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 143/98, pričom uvedeným názorom aj podľa Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 476/2012 nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa).

9. Žalovaná bola povinná platiť zmluvný úrok do dohodnutej doby vrátenia požičaných peňazí. V prípade zmeny pôvodných podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý, po zosplatnení úveru, dlžník sa dostáva do omeškania s plnením dlhu a nastupuje režim platenia úrokov z omeškania (porov. rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/108/2014). Povinnosť uhradiť úrok do jeho vrátenia sa vzťahuje na časové obdobie od poskytnutia úveru do doby, pokiaľ veriteľ nevyvolá zmenu pôvodných podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý (napr. zosplatnením úveru, v dôsledku ktorého nastupuje režim platenia úrokov z omeškania). V prípade iného záveru by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi (porov. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/30/2012).

10. Veriteľ svojím právnym úkonom navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenia obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby finančných prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol

založený krajne nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kedy spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia, pričom veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval, ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku (porov. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/190/2014).

11. Odvolacia námietka žalobkyne o povinnosti dlžníka platiť zmluvný úrok od poskytnutia peňazí do ich reálneho vrátenia preto nemôže obstať. Je na veriteľovi akým spôsobom reflektuje stav porušenia zmluvných povinností dlžníka a v prípade zosplatnenia celého dlhu nesie veriteľ zodpovednosť za právne následky, vyplývajúce zo zmeny pôvodných zmluvných podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý. Záleží na veriteľovi akým spôsobom si zabezpečí splnenie dlhu dlžníkom. S protiprávnym stavom (porušením zmluvných podmienok) sa potom spájajú sankcie, keďže dlžník je v omeškaní s vrátením sumy. Preto sa s ním nemôžu spájať odplatné plnenia, ktoré súvisia so stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov dlžníkom podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy (odplatné nároky patria len v právne súladnom stave, porov. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/190/2014). Veriteľ pritom neposkytuje finančné prostriedky (neprejavuje vôľu v čase uzavretia zmluvy) pre prípad porušenia povinnosti dlžníka, ale na dohodnutú dobu (do ktorej má dôjsť k vráteniu peňazí).

12. K odvolacej argumentácii žalobkyne, že v dôsledku porušenia povinností by dlžník získal pre neho výhodnejšie postavenie, je potrebné uviesť, že splatnosť celého dlhu bola privedená v dôsledku jednostranného právneho úkonu veriteľa, vyhlásením predčasnej splatnosti úveru. V prípade porušenia povinnosti dlžníka je na veriteľovi ako bude následne postupovať a využije sankcie a zabezpečovacie prostriedky na eliminovanie dôsledkov porušenia povinnosti dlžníka, ktoré právny poriadok upravuje. Vyhlásenie predčasnej splatnosti dlhu nie je úkonom dlžníka ale veriteľa, ktorý sa rozhodol a prejavil vôľu v uvedenom smere, v dôsledku čoho znáša právne následky. Nejedná sa preto o „zvýhodnenie dlžníkov“, ktorí si neplnia povinnosti oproti iným, ktorí svoj dlh plnia, keďže je na veriteľovi, ako využije hmotnoprávne nástroje priznané právnym poriadkom na zabezpečenie splnenia dlhu a uplatnenie sankcií pre prípad porušenia zmluvných povinností dlžníkom.

13. Úrok z úveru je cena (odplata) za užívanie poskytnutých peňažných prostriedkov, a to na dohodnutú dobu, t. j. do dohodnutej doby vrátenia poskytnutých prostriedkov veriteľom dlžníkovi, po uplynutí ktorej sa už úver neposkytuje a v prípade nesplnenia dlhu v lehote splatnosti ide o vymáhanie dlhu, nie však o pokračovanie poskytovania úveru. Pri uzavretí zmluvy veriteľ neprejavuje vôľu poskytovať finančné prostriedky aj na dobu porušovania povinnosti dlžníka zo zmluvy (neplatením dlhu v lehote splatnosti), pričom dlžník tieto prostriedky po splatnosti dlhu neužíva, ale neoprávnene zadržiava, preto sa nemôže jednať o odplatu za užívanie peňažných prostriedkov.

14. V závere odvolací súd poznamenáva, že rešpektujúc zákaz zmeny k horšiemu (*reformatio in peius*) ako i povinnosť viazanosti skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP), nezaoberal sa prípadnou možnou skoršou splatnosťou úveru (vzhľadom na lehotu konečnej splatnosti úveru).

15. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti vo veci samej ako vecne správne potvrdil, čo sa týkalo aj odvolaním nespochybného rozhodnutia o trovách prvoinštančného konania.

16. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Vzhľadom k tomu, že žalovaná bola úspešná v odvolacom konaní, podľa § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1 v spojení § 255 ods. 1 CSP, vznikol jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Z dôvodu, že žalovaná v odvolacom konaní ostala pasívna, do konania sa nezapojila (nevykonala žiaden procesný úkon), náhrada trov odvolacieho konania žalovanej priznaná nebola (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo 14/2018).

17. Rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.